

De Miljoenenjacht

Ienakter deur Anne Doornbos

Ienakter veur twee mannen en ien vrouw, meugelijk ok ien man en twee vrouwen. Een inbreker (kan man/vrouw wezen), anlokt deur berichten over veul geld, wordt overlopen deur ien van de bewoners. De man mut van zien vrouw beneden slaopen, want ze hebt ruzie kregen.

Tussen de inbreker en het echtpaar ontstiet een kat- en muusspel waarbij de inbreker het gedoe tussen de echtgenoten probeert te gebruiken in zien eigen veurdiel. En wel trekt der an het langste èend?

Anne Doornbos

De miljoenenjacht.

Ienakter veur twee mannen en ien vrouw¹

¹ kan ok speuld worden in een aandere bezetting

© Anne Doornbos, Een, 2020.

Niks uut dizze tekst mag uitvoerd of vermenigvuldigd worden zunder uitdrukkelijke toestemming veurof van de schriever.

Anne Doornbos
Hoofdstraat 26a
9342 PC Een
0592-656604
info@annedoornbos.nl
www.annedoornbos.nl

Personen:

Lammert, man, echtgenoot, middelbaore leeftied

Hilda, vrouw, echtgenote, middelbaore leeftied

Gerrit, inbreker, man, leeftied kan variëren.

Toniel: Zitbaank, groot genog om onder te liggen, met dunne poten, liefst met een soort franje an de veurkaant, zodaj der niet onder kieken kunt. Fauteuil, kassie met lagies, staonde laamp. Op het kassie een goldkleurig koffertie met daarop een groot, zwart nummer 15.

Scene 1

Opkomst Gerrit de inbreker, met zaklanteern. Hielemaol in het zwart, bivakmuts over de kop, as het kan ok nog een zonnebril op. Hij zöch met de lanteern het vertrek of, probeert het koffertie lös te doen, wat niet giet. Döt dan de lagies van het kassie lös.

Lammert: *(achter het decor, onzichtbaor)* En nou ben ik het zat!

Hilda: *(ok onzichtbaor)* Ja, ie kunt de waarheid niet heuren, hê?

Lammert: Oh nee? En wat is die waarheid dan?

Hilda: Daj oons een paor miljoen deur de neuze boord hebt, koenavvel daj bent!

Lammert: *(de inbreker schrek, kek om hum hen en schöt op de rugge onder de baank)* Ie ligt nou de hiele tied te mieren! Het komp mij de neuze uut. Ik gao beneden wel op de baank liggen! Dan kan ik teminsten nog een poosie slaopen.

Hilda: Doe dat veural! Met zo'n sukkel as ie wil ik het berre niet iens dielen, aj dat maor weet!

Scene 2

Lammert: Mooi zo! En niet welterusten! *(hij komp lawaaiig op met een heufdkussen onder de arm en een slaopzak of deken, in pyjama. Döt de laamp an.)* Zo, dat gezeur ben'k nou wel klaor met. *(hij gooit het heufdkussen en de deken op de baank en giet der op liggen. Döt de laamp weer uut)* Zo, en nou slaopen!

Gerrit: *(kreunt omdat e klem komp te zitten)* Oempf.

Lammert: Die baank is niet al te best meer. Nou, dat gef ok niks, der kan dommiet wel een neie of. *(strekt hum uut, dreeit um)*

Gerrit: Oempfl

Lammert: Wacht even? Hoe word ik op tied wakker? *(hij stiet op, löp naor de ziedkaant, röp)* Maak ie mij wel op tied wakker mörgenvrog? Hallo! Hallo! Nou, laot ok maor, ik pak mien mobiel wel. Waor lig dat ding? *(Kek rond)* Oh, wacht even, op het kassie in de hal. *(Stommelt of, de inbreker probeert onder de baank uut te kommen, maor mut terug as hij weer terugge komp).* Zo, ik zet hum om half acht *(legt de tillefoon onder zien kussen)* en nou slaopen. *(giet liggen)*

Gerrit: Oempfl

Lammert: Welterusten!

Gerrit: *(probeert onder de baank uut te kommen, dat wil niet. Probeert het nog een maol. Dan benauwd, zachies)* Hallo? *(iets harder)* Hallo? *(op de baank dreeit de man hum om, inbreker kreunt weer)* Hallo daar boven!

Lammert: *(half slaopend)* Ja, stille geern, ik wil slaopen *(begunt te snurken)*.

Gerrit: Hallo! (*as der gien reactie komp brèengt e ien arm onder de baank uut en probeert de aandacht te trekken deur an de deken te trekken, die dan ok wat naor beneden gledt*) Hallo!

Lammert: (*trekt de deken weer terugge*) Hol op, blief maor an joen kaante liggen! (*even stille, dan giet e met een ruk overèend zitten*)

Gerrit: Au!

Lammert: (*kek onder het berre*) Wat zuw nou kriegten? Wat doeje daor?

Gerrit: Klem liggen!

Lammert: Klem liggen? Waorveur dat?

Gerrit: Ik ben hier vortkreupen omdaj opiens naor beneden kwamen stroffeln! Ik dacht daj sleupen.

Lammert: Slaopen? Nao wat der gebeurd is? Maor ho ies even! Wat doeje hier eigenlijk bij oons in huus?

Gerrit: Inbreken. En zoj nou asjeblieft van de baank of willen gaon? Ik krieg haost gien lucht!

Lammert: Oh, sorry! (*wil der of gaon, giet zitten, maor bedèenkt hum*) Inbreken, zeden ie? Inbreken? Ja, dan wil ie wel dat ik der of gaon, want dan kuj der vandeur gaon.

Gerrit: Dat was wel het idee, ja.

Lammert: As ik het niet dacht! Nou, mooi niet vaderman! Ik blief hier mooi liggen, dan kuj niet vort. Wacht maor ies even, dan bel ik de plietsie! (*giet weer liggen, grep zien tillefoon onder het kussen vort en wil bellen*) Ien, ien, twei, is 't niet?

Gerrit: Ho, wacht nou even. En dan woj op de baank liggen blieven tot de plietsie komp? Weej wel wat dat inhoudt? Dit is Drenthe, man. Het duurt zo een half ure veur der hier een plietsieauto is. Bel dan eerst maor een ambulance, want tegen die tied ben'k stikt.

Lammert: Eigen schuld, moej maor niet inbreken! (*ontgrendelt de tillefoon*) Nou, ien ien twei dus.

Gerrit: Wacht nou even. Kuj eerst joen vrouw niet bellen? Dan kan ze joe helpen en dan bin ie mij maor vast, maor dan kuj van die baank of gaon en krieg ik weer meer lucht!

Lammert: Mien vrouw? Die slap en daorbij komp dat ze kwaod op mij is. Die nemp de tillefoon niet op.

Gerrit: Ie kunt het toch proberen?

Lammert: OK, OK. (*belt zien vrouw, der wordt niet opneumen*) Ziej wel, ze nemp niet op. As ze zöt dat ik het ben, nemp ze trouwens hielemaol niet op. Ze is ja kwaod op mij.

Gerrit: Waorveur dat dan?

Lammert: Da's een hiel verhaol en dat giet joe niks an.

Gerrit: Kuj heur niet roepen?

Lammert: Ik kan 't proberen, maor as ze slap heurt ze niks meer. Hilda, Hilda! (*wacht even*) Hilda, Hilda! (*wacht weer even*) Ziej wel, gien reactie.

Gerrit: Kuj dan niet een aander bellen die dan joen vrouw belt?

Lammert: Nee, nou wordt e mooi, zeg. Hoewel, ik kan vanzölf heur moe bellen.

Gerrit: Nou, doe dat dan!

Lammert: Nee, dat hef ok gien zin, die nemp ok niet op, want die is nog kwaoier op mij as mien vrouw.

Gerrit: Kerel, wat hej wel niet uutspookt om dat veur mekaor te kriegen?

Lammert: Dat giet joe ok niks an. Nee, ik bel gewoon de plietsie. Ien, ien twee.

Gerrit: Nee, dat wil ik niet! Dan dreei ik de bak in en zie ik mien kinder weer maonden niet!

Lammert: O, gao we zielig doen? Jammer, dat haj bedèenken mutten veurdaj uut inbreken gaot. Hoe bi'j trouwens binnenkommen?

Gerrit: Gewoon, de achterdeure was niet op slot.

Lammert: Niet op slot? Blinder nog an toe! Zij zol de achterdeure op slot doen! Dat zol zij doen!

Scene 3

Hilda: (*komp op in pyjama met ochtendjas der overhen*) Wat zol ik doen? Man, wat zit ie toch te beulen hier beneden? Ik wor der wakker van. Kuj dan nooit ies opholden? Ie zit hier wat in joezölf te blèren. Waor bi'j toch met bezig?

Lammert: Ik praot niet in mezölf, ik praot met een inbreker.

Hilda: Nou wus ik sinds gistern wel daj hiel stom wezen kunt, maor nou dèenk ik toch echt daj ze niet alle vierentwintig meer in het krattie hebt. Een inbreker? Ik zie niks, waor hej 't over?

Lammert: Die lig onder de baank, hier (*wes naor beneden*), kiek maor.

Hilda: (*kek*) Aah, (*springt een stuk achteruut*) der lig een vent onder de baank!

Lammert: Dat zeg ik toch. Da's die inbreker, daor lag ik met te praoten.

Hilda: Dan bel ie toch de plietsie! En kom ies van die baank of!

Lammert: Dat wol ik doen, maor dat vun hij daor (*wes weer naor beneden*) niet goed en van de baank of vun ik niet goed.

Hilda: En waorum dan wel niet?

Lammert: Waorum wat niet?

Hilda: Bellen en van de baank of.

Lammert: Bellen wol hij niet, want dan pakt ze hum op en van de baank of wol ik niet, want dan komp hij daor beneden der onderuut, want nou zit e klem.

Hilda: *(op de kneeien veur de baank)* Zit ie klem?

Gerrit: Ja, ik zit klem en haol hum der of, want ik krieg niet genog lucht!

Hilda: Dan moej maor niet inbreken. *(tot heur man)* En wat nou? Bel de plietsie maor, zo'k zeggen.

Lammert: Ja maor....

Hilda: Geef die tillefoon hier! *(hij gef de tillefoon)* Ien, ien twei...

Gerrit: Doe dat nou niet!

Hilda: Hol oe stille!... Ja moi, met Hilda Geugies. We hebt hier een inbreker in huus.... Nee, hij zit klem onder de baank in de kamer.... Wacht even... *(tot de inbreker)* Hoe heet ie?

Gerrit: Jan Jansen.

Hilda: *(in de tillefoon)* Hij het Jansen, Jan Jansen... Dat meen ie niet! (weer naor Gerrit) Ze wilt geern weten hoe ie echt heet.

Gerrit: Ik zeg niks meer, ik heb het recht om te zwiegen.

Hilda: *(in de tillefoon)* Dat wil e niet zeggen.... Ja, Zuuderopgaonde 145, 9998 ZZ... O, mooi.... Nee, hij is niet gewond of zo, geleuf ik, mien man, die trouwens de grootste dozzerd is van hiel Drenthe lig op de baank, daordeur zit e klem... Nee, mien man is onneuzel... ja, die inbreker ok... Ik vraog het hum, even wachten... *(tot de inbreker)* De plietsie wil weten oj gewond bent....

Gerrit: Nog niet, maor as joen man der niet rap of giet he'k dommiet vast een paor ribben kneusd of breuken!

Hilda: *(in de tillefoon)* Nee, hij is niet gewond, maor hij hef het wel stoer, zien ribben doen zeer... Meen ie dat?... Ja, ik geef het wel deur... En wanneer kuj hier wezen?... Dat mien ie niet, hoezo dat?... Leeuwen? In Emmen? Ja, ik begriep het... Dna?... Ja, dat kun we wel regeln. Ja, moi. *(legt de tillefoon neer)* Nou, dat duurt nog wel even, kan zo nog wel drie kwartier duren, zeg die vrouw op het buro.

Lammert: Drie kwartier? Ik wus dat ze niet rap bent, maor zo lange?

Hilda: Alle beschikbaore plietsievolk zit in Emmen.

Lammert: In Emmen? Wat is daor gebeurd? Is FC Emmen weer promoveerd of zo?

Gerrit: Dat kan niet, het is al mooi as ze niet degradeert!²

² An te passen an de situatie van FC Emmen op dat moment

Hilda: Niet zeuren, daoronder! Nee, de leeuwen bent ontsnapt uut Wildlands en loopt nou deur het centrum.

Lammert: Nou, daor is toch niks te zien, in dat centrum is nooit wat te beleven. Maar wel mooi veur het volk in Emmen.

Hilda: Waorom? Die biesten bent levensgevaorlijk!

Lammert: Da's waor, maor ze klaagt aaltied dat der zo weinig wilde biesten te zien bent daor in Emmen. Ja toch? En nou komt die biesten gewoon langes!

Hilda: (*cynisch*) Ha, ha, ha. Even wat aans, die plietsiemevrouw zee daw de inbreker niet verwonden kunt of zo, want dan pakt ze oons dommiet ok op. Dus wat doe we met hum daoronder?

Gerrit: Ziej nou wel? Aj mij der niet rap onder weg laot, doe ik dommiet ok angifte en dan van mishandeling! Mooi is dat, as de plietsie het ok ies veur mij opnemp. Dan kriej toch het gevuul daj waordeerd wordt as inbreker.

Hilda: Ze vreug ok of wij lichtkaans wat dna van hum kunt ofnemen.

Lammert: Dna? Hoe moew dat dan doen?

Hilda: Gewoon, met een wattenstokkie in zien neuze.

Gerrit: (*knep onder de baank zien neuze dichte*) Dat kan niet, ik heb heuikoorts en dat is slim besmettelijk!

Hilda: Klets niet kerel! Ik haal wel even wattenstokkies. (*off*)

Scene 4

Gerrit: Dat kan zo maor niet heur. Ie kunt mij zomaor niet in de neuze peutern.

Lammert: Nee, en ie kunt zomaor niet bij oons naor binnen slupen, meneer Jansen.

Gerrit: Aj het niet wieder vertelt, ik heet eigenlijk Gerrit.

Lammert: Ah, Gerrit. Laot me raoden, Gerrit Gerrits zeker?

Gerrit: Verduld, kerel, hoe weej dat zo?

Lammert: Ja, hoe kom ik der op, hè?

Scene 5.

Hilda: (*op, met plastic haansen an*) Zo, hier heb ik wattenstokkies. en ik heb ok metien wat haansen an daon, aans komp oons dna ok nog op hum terechte.

Lammert: Ik heb net heurd dat e niet Jan Jansen het, maor Gerrit Gerrits. Hoe woj dat doen met dat stokkie?

Hilda: Ik haal hum een maol deur de neuze en ie blijft op de baank liggen.

Gerrit: Ik beloof dat ik niet wegloop aj mij hieronder vort haalt!

Hilda: Mooi niet! Ik geleuf joe niet wieder as da'k joe zie. (*giet op de kneien liggen veur de baank*) Lammert, gao een beetie opzied dan lig e klem. (*Lammert schöf wat op*) Mooi zo. En nou stille liggen, meneer de inbreker. Stille, zee ik!

Gerrit: Ie kunt niet zomaor... hatsjie... hatsjie!

Hilda: Wacht ik griep hum bij zien oor! (*graait onder het bed*) Hebbes!

Gerrit: Au, au! Blief van mien oor of! Ik doe angifte tegen joe!

Hilda: (*komp met een wattenstokkie in heur haand omhoog*) Zo, dat is dat! (*kek der naor*) Gatverdarrie kerel, snuut ie de neuze wel ies? Het is bijkaans zwart!

Gerrit: Ik wil der onder uut!

Lammert: Ik weet wat! Haal de haandboeien die boven in joen nachtkassie liggen maor op, dan bind we hum vast an de poot van de baank.

Hilda: Verduld, da's een goed idee. Ik ben zo terugge (*of*)

Scene 6

Gerrit: Hej haandboeien in het nachtkassie liggen? Waorveur dat dan? Nee, ho maor, ik wil het niet iens weten.

Lammert: Ach man, we hebt die dingen nog nooit gebruikt. Ik har ze kocht toen as we viefentwintig jaor trouwd waren. Ik dacht, dan kuw ies wat spannends doen, maor ze hef ze in het nachtkassie legd onder de buusdoeken en vraogd of ik niks beters wus.

Gerrit: Nou, wat bijveurbeeld hiel spannend met die dingen is dat is aj... (*de man op de baank wupt even omhoog en lat hum weer vallen*) Auw! Kerel, doe even rustig, zo breek ik nog echt wat!

Lammert: Hol oe stille!

Gerrit: (*het is even stille...*) Ie hebt het niet van mij, maor hier wat vaker stofzoegen zol ok niet gek wezen (*proest wat*).

Lammert: Dat zo'k maor niet zeggen as ik joe was.

Scene 7

Hilda: Hier he'k die dingen. En ik heb ok een honkbalknuppel metbracht. En nou?

Lammert: Mooi (*tot de inbreker*) Steek joen haand onder de baank uut. (*inbreker stek zien haand uut*) En gien grappen, want dan kriej een raom met dizze knuppel. Doe hum maor ien van die boeien om (*zij döt dat*) En nou de aandere om de poot van de baank (*zij döt dat ok*) Mooi, en nou trek we hum der samen onder uut! (*giet staon en pakt de inbreker beet*)

Hilda: Kiek ies an, kommen die boeien toch nog een maol van pas.

Hilda: *(ze trekken de inbreker onder de baank uut en zetten hum zittend op de vloere met de haand vast an de poot met de rugge tegen de veurkaant van de baank)* Zo, daor is meneer dan.

Gerrit: *(haolt diep aosem)* He, he, dat vuult een stuk beter.

Lammert: Weej wat, we haalt hum die musse van de kop, dan kuw ies zien hoe of er der uutzöt. *(ze halen veurzichtig de bivakmuts van zien heufd)* Nou, kiek ies an, dit is dus Gerrit Gerrits.

Hilda: Zo Gerrit, en leg nou maor ies uut wat maakt daj hier inbreken wollen. Waorum bij oons?

Gerrit: Dat kwam deur die foto op Instagram.

Lammert: Wat veur foto op Instagram? Waor hej 't over?

Gerrit: Die foto van heur *(wes naor de vrouw)* met dat golden koffertie wat daor stiet. *(wes)*

Lammert: *(tot de vrouw)* Heb ie een foto op Instagram zet?

Hilda: Ja, maor allent in de besleuten pagina.

Gerrit: Nou, da's dan mislukt.

Lammert: *(narrig)* Bij niet goed wies? Dat mag niet iens, stun in het contract! Dommiet haalt ze oons die pries ok nog weer of.

Hilda: Ach man, dat kleine priesie is deur joen stomme gedoe de muite niet weerd.

Gerrit: Klein priesie? Klein priesie? Daor neem ik gien risico's veur! Hoe groot was die pries dan wel niet?

Lammert: Dat giet joe niks an, maor hij was groot genug.

Hilda: Groot genug? Dat moet ie neudig zeggen! Die pries har wel wintig keer zo groot wezen kunt, as ie joen verstaand gebruikt hadden!

Gerrit: Heur ies even, ik begriep hier niks van. Vertel op! As ik dommiet weer achter de tralies zit, mag ik toch wel weten wat of ik mislopen ben? Wat is der gebeurd? Hej niks wunnen?

Lammert: Zeker wel. Nou, het zit zo...

Hilda: Laot mij maor even, want ie laot toch de helft vort. Drie maonden leden kregen we een uutneudiging om naor de studio te kommen veur een uutzending van de Postcodeloterij Miljoenenjacht...

Gerrit: Ja, dat hej al op Instagram zet.

Lammert: Hej dat der bij zet? Gaorenklopper daj bent! Dit kriej der van *(wes)* dit volk kriej der van over de vloere!

Gerrit: *(verontwaordigd)* Ho, ho, ik ben niet de eerste de beste. Ik ben al jaoren op het rechte pad, maor daorveur was ik een vakman!

- Hilda: Ja heur, meneer is een vakman. Bij de eerste de beste keer dat e weer op pad giet löp e tegen de laamp. Was nou maor op het rechte pad bleven.
- Gerrit: Dat was beter west, maor ja, ik zag dat koffertie en dacht: Dat hebt ze niet veur niks kregen.
- Lammert: Dat klopt, maor ie dèenkt toch niet daw zo onneuzel bent daw dat geld hier thuus hebt?
- Gerrit: Ie kunt nooit weten. As ik joe vertel wat ik niet tegenkwam, vrogger. Zo was ik ies een maol bij lu hier een stukkie wiederop, die hebt zo'n peerdebak achter het huus...
- Hilda: Dat was bij Gerard en Tiny! Was ie dat? Heb ie daor die vieftigduzend euro steulen?
- Gerrit: Vieftigduzend? Hallo, het was vieftienduzend en een beetje. Ok mooi metneumen, daor niet van, maor vieftig... Zeden ze dat?
- Hilda: Dat hebt ze zegd en hebt ze ok terugge kregen van de verzekering. Maor ie wollen vertellen wat oj daor tegenkwamen?
- Gerrit: Nou, ik kom daor binnen en ik kiek veur alle zekerheid even in de kelder. Nou, ik weet niet zo veul van peerdrieden, maor daor hej in de kelder gien zwepen veur neudig.
- Lammert: Zwepen? Bij Gerard en Tiny? Blikstienkaters, daor moe'k Gerard ies naor vraogen, waj daor met doen kunt...
- Hilda: Ie vraogt niks! Dat wil ie niet weten!
- Lammert: Och, ie kunt der aaltied joen veurdiel met doen...
- Gerrit: Ho even, ie waren bezig met die miljoenenjacht. Hoe zit dat nou precies? En wat aans, ik merk wel daj die boeien nog nooit gebruikt hebt, want dizze zit slim strak. Kan dat niet wat lösser?
- Hilda: Ja, ja, en dan hum smeren.
- Lammert: Een beetie lösser kan toch wel? We mut wel oppassen daw hum niet beschadigt. Gewoon, een taandtie wieder lös. Ik hol die bongel wel vast en geef hum een lel as e hum niet koest holdt. Dan zeg we dat het zölfverdediging was.
- Hilda: Veuruut dan. Geef joen andere haand an mien man. *(die pakt de aandere arm van de inbreker stief beet. Zij pakt het sleuteltie uut de buus van heur ochtendjas en schöf de boei een taandtie terugge (of dat echt zo is, is niet belangriek, het publiek zöt het niet) Hij lat de arm van de inbreker lös)* Zo, beter?
- Gerrit: *(wref over zien pols)* Hè, hè, dat vuult beter. En hoe gung het wieder met die miljoenenjacht?
- Hilda: We gungen met een bus uut het dörp der naor toe. Iederien was hartstikke zenuwachtig, want ze wilt allemaol die finale speulen.

Lammert: Aj in de finale kommen wilt moej allerlei vraogen goed beantwoorden. We hebt weken oefend op meugelijke vraogen. Twei kraanten lezen en mekaor overheurd, alle journaals op alle tillevisiezenders bijholden.

Gerrit: En toen haj alles goed?

Lammert: Ja, maor ie mut wel geluk hebben, want het begunt met vraogen as: Hoeveul Nederlanders hebt veurig jaor een hartinfarct kregen? En as meer as iene dat goed hef telt de snelste.

Hilda: En toen vreugen ze hoeveul vrouwen in Nederland börstvoeding geven.

Gerrit: En dat wus ie?

Hilda: Nee, dat wus hij. Want oonze dochter hef net een kleine kregen en daor hadden ze het lest over börstvoeding. En toen har ze dat opzöcht, mien dochter. Och, die kleine, da's oons eerste kleinkind. Een wichie. Ze hebt heur Jemaja nuumd, naor mien moe.

Gerrit: (*verbaosd*) Het joen moe Jemaja?

Hilda: Nee, die het Jannegie. Maor het is een mooi poppie. Wacht, ik pak mien tillefoon even, dan moej ies kieken wat veur een doddepottie dat is. (*wil de tillefoon pakken*)

Lammert: Ie laot dizze crimineel toch niet joen kleinkind bekieken? Ie bent niet goed wies.

Gerrit: Mag best heur, ik ben gek met kinder. Maor ie hadden dus de vraog over de börstvoeding goed, begriep ik.

Lammert: As ienige. En toen kwam ik in de tweede ronde.

Gerrit: Dan kom ie toch an taofel bij die Linda de Mol? Da's een schier wicht om te zien.

Lammert: Nou van dichtbij valt het niet met heur. Allemaol knip- en plakwark. Maor goed, ik stao daor...

Hilda: En daor har e alles goed! Alles! Ok de vraog hoe vake FC Emmen tegen PSV speuld hef.

Gerrit: Dat wee'k ok nog wel: drie keer.³

Hilda: Welnee man, al zes keer, ok bekerwedstrieden telt met.

Lammert: En toen stun ik in de finale.

Gerrit: Da's met die golden kofferties, toch?

Hilda: Precies. Der bent zesentwintig kofferties en in elk koffertie zit een bedrag. Van ien cent tot vief miljoen. Ie kiest ien koffertie en de rest moej anwiezen en speul ie dan vort. Aj ze allemaol vortspeult maj het bedrag dat in joen eigen koffertie zit holden.

Gerrit: En toen keus ie nummer vieftien.

³ Stand per zummer 2020 dus zes, zoneudig anpassen.

Lammert: Precies. Hoe weej dat? (*de inbreker wes naor het koffertie*) Oh ja.

Hilda: Daor hadden wij een strategie veur.

Gerrit: Veur dat kiezen? Da's ja puur toeval.

Hilda: Maor het helpt aj een vaste strategie volgt, bedachten we. En dus begunde e met nummer vieftien. Die kriej dan zölf.

Gerrit: Laot me raoden: da's joen geluksgetal of hoe old ie waren toen aj verkering kregen.

Hilda: Nee man, da's de geboortedaotum.

Gerrit: Ah, ik snap hum, de geboortedaotum van Jannegie, eh, Jamaja.

Lammert: Jemaja. Ze het Jemaja.

Hilda: Een scheet, dat poppie. Geef mij joen tillefoon ies, dan laot ik heur hum zien.

Lammert: Nargens veur neudig. (*maor gef zien tillefoon*)

Hilda: (*zöcht even*) Hier, moej ies kieken. Wat een helder koppie!

Gerrit: (*kek langdurig*) Ze lek op joe, ma'k starven as 't niet waor is. Die ogen allent al!

Hilda: (*tot heur man*) Heur ie dat? Nou, dan hej ok ies van een aander! (*ze giet naost de inbreker tegen de baank zitten*) En dizze, kiek ies hoe mooi ze lacht! En dizze, en dizze... (*ze lat aal meer foto's zien*)

Gerrit: As ze lacht kuj het nog beter zien! Sprekend heur oma! (*kucht wat, tot de man*) Ik heb veul stof in de keel, hej misschien wat water veur me? (*tot heur*) Dat wordt later net zo'n mooi wicht as ie, dat kan niet missen.

Lammert: Ja, heur, meneer kreg praoties.

Hilda: Toe, haal die man even een glassie water!

Lammert: Oh ja, toe maor. Of haj misschien wat aans drinken wilt? Een biertie, een wientie, ie zegt het maor. Za'k de frituurpan ok nog even anzetten soms?

Hilda: Niet flauw doen. Veuruut, een glassie water. (*man giet of*) Moej ies hier kieken, dit ben we in Wildlands. Ziej wel, ze kek echt al hiel neisgierig rond. En nog gien half jaor, hier.

Scene 8

Gerrit: En is dat joen dochter? Ok al zo'n mooi wicht! Ie kunt wel zien wat in dizze familie de knappe genen bent. Laot's kieken (*pakt de tillefoon van heur over en vergelek de foto met heur, holdt de foto naost heur gezicht*) Tjonge, tjonge, wat een opvallende geliekenis. Aj niet beter wussen zoj zeggen daj heur oldere zuster waren in stee van heur moe! (*Ze giet dicht tegen hum anzitten intied ze aal meer foto's zien lat, de inbreker pakt veurzichtig de sleutel van de boeien uut heur jaszak*)

Hilda: *(geleid)* Nou moej niet overdrieven, ie kunt het ok te gek maken! *(pakt de tillefoon terugge)*

Gerrit: Prat ze al?

Hilda: Praoten, praoten... Ze brabbelt wat, ie kunt der misschien wel mama in heuren.

Gerrit: Of oma?

Scene 9

Hilda: Dat zol mooi wezen. Ah, daar is joen water. *(man op met glassie water, gef dat an de inbreker die de sleutel wegmoffeld hef onder de baank, zij giet weer naost heur man op de baank zitten)*

Gerrit: *(nemp een slok)* Hè, da's beter. En hoe gung dat nou wieder met die kofferties?

Lammert: Nou, ik kreeg dus nummer viefdien en dan moej zes kofferties wegspeulen.

Hilda: En ik zat op een stoel tegenover hum, dan kun ik wat seinties geven.

Lammert: En toen deden we eerst de geboortedaotums van de kinder en heur mannen. We hebt drei dochters, zodoende.

Hilda: Dat waren drei lege en drei hoge bedragen, ok het miljoen en de viefhonderduzend. En toen beud de bank € 35.000 en daor kuj dan met akkoord gaon en dan krieg dat, ok al zit der in joen koffertie misschien veul meer, maor we hadden ofspreuken dat we deurgungen.

Lammert: En toen mus ik vief nummers zeggen, en dat waren de verjaordagen van mien bruurs en zussen.

Hilda: Ja, hij hef drei bruurs en drei zussen, maor ien is op de dartigste jaorig en dat gung dus niet. Dizze ronde gung ok nog hiel goed. Vier lege bedragen en de € 750.000.

Gerrit: En wat beud de bank toen?

Lammert: De bank beud € 155.000.

Gerrit: Toe maor! En dat hej anpakt?

Hilda: Natuurlijk niet! Moej naogaon, der waren nog veertien kofferties over en daor was ok nog tweienhalf en vief miljoen euro bij!

Lammert: Dus we gungen deur, en ik mus vier koffers kiezen.

Hilda: En daoveur gebruikten we de verjaordagen van mien buurs en mien schoonzussen.

Lammert: Dat gung minder. Metien de tweienhalf miljoen deruut, en de ton en de twei ton.

Hilda: Ja, en de honderd euro. Maor de vijf miljoen zat der nog in en der waren nog maor tien kofferties over, en daor zat ok nog twee miljoen bij en de vier ton.

Gerrit: Dus de bank beud wel een half miljoen.

Hilda: Nee, maor wel tweihonderd zestigduzend euro.

Gerrit: Metien anpakt, toch?

Hilda: Bi'j niet goed wies? Deurspeulen! Hij huufde maor drei kofferties weg te speulen! Dus ik knikte en wapperde met mien haanden van deurgaon, deurgaon!

Gerrit: Ah, nou begriep ik joen ruzie: hij hef het geld anpakt. Maor krap drei ton, die kniepkeutel. Hij hef het grote geld liggen laoten!

Lammert: Welnee, man, ik heb gewoon deurspeuld, drei kofferties.

Hilda: En dat deden we met de verjaordagen van mien olders en die van hum. Dreie, want mien va is ok jaorig op de vieftiende.

Gerrit: En dat gung goed?

Hilda: Hielemaole niet! Die mieghummel hier zeg de verkeerde daotum veur de verjaordag van mien moe! Van zien schoonmoe! (*windt heur op*). Die zeg tiene in stee van negen!

Lammert: Mien schoonmoe is van negen oktober. Negen-tien dus, en dat dreeide ik om.

Hilda: De koenavvel! En daor gung de vijf miljoen, want dat was koffer tien! Ik kun wel janken!

Gerrit: Blinder! En toen?

Lammert: Toen beud de bank nog maor honderdtachtigduzend euro.

Hilda: Moej naogaon! Aans was het wel een miljoen west of nog meer! Maor dankzij dizze klotgaanze bleven we zitten met honderdtachtigduzend euro!

Gerrit: Ok een schier bedrag. Der gaot dagen veurbij da'k het niet binnenhaal.

Hilda: We hebt 't anneumen. Wat konden we aans ok nog? Maor ik kun hum wel doodkieken! En mien moe wil hum niet meer over de vloere hebben, nooit meer!

Gerrit: (*veur humzölf*) Ik wol dat mien schoonmoe dat tegen mij zee.

Lammert: Nou weej waarom ik op de baank slaopen mus.

Gerrit: Ik heb met joe te doen, allebeide. Veural omdaj zoveul hebt met mekaor en daj dat nou niet meer ziet.

Hilda: Zoveul hebt? Zoveul hebt? Hoe kom ie daor bij? Wat heb we dan?

Gerrit: Om te begunnen hej honderdtachtigduzend euro. En ie hebt mekaor. Dat kuj niet op geld zetten, heur. En ik wete wat dat inhoudt, want mien vrouw is veurig jaor uut de tied kommen.

Lammert: Ja, da's sneu veur joe. En aj 't van die kaante bekiect...

Gerrit: En ie hebt een hiele mooie kleindochter. Die ok nog op heur oma lek.

Hilda: Daor hej ok geliek an. Ja, aj der zo tegen ankiekt...

Gerrit: En neem van mij an, en ik kan 't weten, het leven is veul te kört om ruzie te maken. Veurdaj 't weet is het veurbij.

Hilda: Maor hij hef de verjaordag van mien moe verkeerd zegd!

Gerrit: Dat kan elk mèens overkommen, hielemaole as het zo spannend is. En nou moej 's heuren, ie kunt nog hiel lange treuren over het geld daj niet hebt, maor daormet kriej het niet. Kom op, mèensen, kiek mekaor ies an en wees bliede met wat aj hebt! Hilda, ik mag toch wel Hilda zeggen, kom op, geef hum een smok en zaand derover!

Hilda: Nou, eh, eh, nou, kom hier dan, Lammert. *(ze giet op de baank zitten en kek hum in de ogen)*

Lammert: Oh, Hilda, ik ben zo wies met joe. Ie bent mij zoveul weerd, dat kuj niet in miljoenen uutdrukken! *(trekt heur naor hum toe)*

Hilda: Ie bent mij nog veule meer weerd! *(Ze valt mekaor in de armen, smokt mekaor langdurig en hebt zo gien aandacht veur de inbreker)*

Gerrit: *Mak de handboeien lös en kröp op haanden en kneeien de kamer uut. Direct komp e terugge, pakt het golden koffertie, stiet der even met in haanden, schudkopt en zet het terugge en giet op zien tienen of. Even later heur ie een sirene in de verte...)*

Doek